

การสร้างเสริมทักษะภาษาอาเซียนของนิสิต
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา*
STRENGTHENING ASEAN LANGUAGE SKILLS AMONG STUDENTS
OF MAHACHULALONGKORNRAJAVIDYALAYA UNIVERSITY,
NAKHON RATCHASIMA CAMPUS

พระครูบรรพตภวนาภิธาน

Phrakhru Banpotpavanavithan

พระครูขันติธรรมธารี

Phrakhru Khuntitaranthare

พระครูถาวรกิจจารักษ์

Phrakhru Thawonkijjarak

พระมหาอภิวัฒน์ ภัทรเมธี

Phramaha Apiwat Bhaddaramedhi

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Nakhon Ratchasima Campus, Thailand

E-mail: joybenyapa@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาทักษะการใช้ภาษาอาเซียนของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา 2) พัฒนาชุดการเรียนรู้การสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนของนิสิต และ 3) วิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการเรียนรู้การสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนของนิสิต โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมวิธี ประชากร ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 27 รูป/คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านสภาพปัจจุบัน มีการจัดเรียงตามลำดับเนื้อหาวิชาความยากง่าย ผู้เรียนมีความรู้ด้านภาษาอาเซียนไม่ถ่องแท้ ไม่สามารถแต่งประโยคของภาษาอาเซียนอย่างเหมาะสม เมื่อต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไม่สามารถนำความรู้ไปขยายการเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนได้ ผู้สอนมีเวลาจำกัดรับผิดชอบสอนหลายวิชา จึงไม่สามารถทุ่มเทให้การสอนภาษาอาเซียนได้เต็มเวลา การบริหารจัดการสถานศึกษายังขาดสื่อ อุปกรณ์

* Received January 6, 2022; Revised January 20, 2022; Accepted February 15, 2022

หนังสือเกี่ยวกับภาษาอาเซียน 2) การพัฒนาชุดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนของนิสิต มีการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอาเซียนโดยใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้นิสิตหรือผู้เรียนทุกคนมีโอกาสพัฒนาการคิด โดยผู้สอนเป็นผู้เสริมสร้างทักษะการคิดในตัวผู้เรียน ชุดการเรียนการสอนมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนด้านเนื้อหา กิจกรรมรายบท และแบบทดสอบ นิสิตสามารถประเมินผลการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง 3) ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนของนิสิต โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ

คำสำคัญ: การสร้างเสริมทักษะ, ภาษาอาเซียน, วิทยาเขตนครราชสีมา

Abstract

The objectives of this research article were to 1) Study the current situations and problems on ASEAN language skills among students of Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nakhon Ratchasima Campus, 2) Develop courses for enhancing skills of the students' ASEAN language skills, and 3) Analyze the students' satisfaction on the developed courses to enhance their ASEAN language skills. of population including The subjects were 27 third-year students in the Faculty of Humanities at Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Nakhon Ratchasima Campus in the academic year 2019. The results showed that 1) according to the current ASEAN language teaching and learning, course contents have been arranged based on the degree of difficulty. Due to learners' inadequate knowledge of ASEAN languages, they have been unable to construct sentences properly. When pursuing higher education, they have been unable to apply their knowledge outside of school. Teachers have limited time to be responsible for teaching many subjects. Therefore unable to devote full time to teaching ASEAN languages. The management of educational institutions still lacks media equipment books on ASEAN languages. 2) According to the development of courses to enhance ASEAN language learning management, there has been a wider variety of learning activities which allow students to develop their cognitive skills the with the teacher's reinforcement. The teaching package has clear objectives in terms of content chapter activities and quizzes so that students can assess their learning outcomes on their own. 3) The students' overall and individually considered aspects of satisfaction on

the developed courses to enhance their ASEAN language skills, was found to be at a high level.

Keywords: Strengthening Skills, ASEAN languages, Nakhon Ratchasima Campus

บทนำ

ในปี พ.ศ. 2558 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้เห็นชอบให้จัดตั้ง “ประชาคมเศรษฐกิจของอาเซียน” ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และสามารถแข่งขันกับภูมิภาคอื่น ๆ ได้ โดยมุ่งที่จะจัดตั้งให้อาเซียนเป็นตลาดเดียวและเป็นฐานการผลิตร่วมกัน มุ่งให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน สินค้า การบริการ การลงทุน แรงงานฝีมือระหว่างประเทศสมาชิกโดยเสรี ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศสมาชิกใหม่ของอาเซียน เพื่อได้เข้าร่วมในกระบวนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน ได้อย่างไม่อยู่ในภาวะที่เสียเปรียบ และส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของอาเซียน ความร่วมมือในนโยบายการเงินและเศรษฐกิจมหภาค และยังมี การจัดอาเซียนบวกสามเข้ามาร่วมด้วยในปีถัดมา (ญานิตา สงวนวงศ์, 2563) ประชาคมอาเซียนเป็นการรวมตัวประเทศสมาชิก 10 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว เมียนมาร์ และกัมพูชา ซึ่งมีการกำหนดการสร้างประชาคมอาเซียนที่ประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (Socio-Cultural Pillar) และประชาคมความมั่นคงอาเซียน (Political and Security Pillar) การเรียนรู้ภาษากลางในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ (กฎบัตรอาเซียน ข้อ 34) ที่ใช้ในระหว่างการประชุม การติดต่อทางจดหมาย การจัดทำรายงานการประชุม ผลการพิจารณาและมติที่ประชุม ตลอดจนการจัดทำคำแถลงการณ์ และการปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ ของอาเซียน การศึกษาจัดอยู่หนึ่งในสามเสาหลักกว่าด้วยเรื่องความมั่นคงทางสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากการพัฒนาในทุก ๆ ด้านต้องเริ่มจากการศึกษา การศึกษาทำให้เรียนรู้ การสื่อสารหรือวางแผนร่วมกันในประชาคมอาเซียน หากละเลยการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศใหม่มีความรู้ความเข้าใจเพื่อใช้ในการสื่อสารแล้ว จะทำให้ขาดความเป็นเอกภาพในอนาคตได้ จึงควรมีการจัดการศึกษาเพิ่มพูนความรู้ด้านภาษาอังกฤษ และภาษาของประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนในขณะเดียวกัน เพราะการสื่อสารด้านภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียนถือเป็นช่องทางสนับสนุนในการนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายว่าด้วยการให้เกิดความมั่นคงทั้งสามเสาหลัก (ยุวดี จิตโกศล, 2559)

ภาษาทางการของอาเซียน เข้ามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนไทย และคนทั่วโลกอย่างมากเนื่องจากมีความก้าวหน้าในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความรวดเร็วในการคมนาคมและการติดต่อสื่อสารประเทศต่าง ๆ การเตรียมความพร้อมข้าราชการไทยเพื่อรองรับ

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน การศึกษาค้นหาแนวทางการเสริมสร้างความพร้อมในการพัฒนาข้าราชการสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมีระบบ และตั้งเป้าหมายการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 โดยมุ่งหวังให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชากรอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้าน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน (ASEAN Identity) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2556)

การจัดการศึกษาทางพระพุทธศาสนาต้องบูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ ภาษา และวัฒนธรรมจึงมีความสำคัญ “ภาษาถือเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำกลุ่มคนต่าง ๆ ในประชาคมอาเซียนให้สามารถสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเข้าใจซึ่งกันและกันท่ามกลางความแตกต่างมากยิ่งขึ้น” “มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้เดินมาถูกทางแล้ว ที่จัดตั้งสถาบันภาษาขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ในการช่วยพัฒนาภาษา โดยเฉพาะพระภิกษุในประชาคมอาเซียนที่เดินทางมาศึกษาพระพุทธศาสนาในประเทศไทย” (พระธรรมสุธี, 2563) “ประชาคมอาเซียนมีความแตกต่างทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษา ศาสนา ชาติพันธุ์ และวิถีชีวิตที่ต่าง ๆ การพยายามที่จะเรียนรู้ความแตกต่างของสิ่งเหล่านี้จะส่งผลโดยตรงต่อการปรับเปลี่ยนทัศนคติ และทำที่ต่อพลเมืองที่อาศัยอยู่ร่วมกันในประชาคมอาเซียน” (พระพรหมบัณฑิต, 2563) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ในฐานะที่เป็นมหาวิทยาลัยที่สำคัญแห่งหนึ่งในอาเซียน มีนิสิตในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนเข้าศึกษาจำนวนมากในแต่ละปีการศึกษา และปัญหาที่พบบ่อย คือ ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในเอกสารประกอบการสอนและใช้สื่อสารกับนิสิตชาวต่างประเทศ ส่งผลให้นิสิตชาวต่างชาติเรียนรู้ได้ช้า อนึ่งการสร้างเสริมทักษะภาษาอาเซียนแก่นิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมาที่ขาดกระบวนการวิจัยรองรับอาจขาดการพัฒนาต่อยอดที่สมบูรณ์ โดยเฉพาะวิจัยกับการเรียนการสอนหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2559) กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป ธรรมะภาคภาษาอังกฤษของ พระสงฆ์ พระนิสิต นิสิตต้องมีการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและบรรยายธรรมะภาคภาษาอังกฤษได้ (ไพวรรณ ปุริมาตฺร, 2563) เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาร่วมกันระหว่างผู้สอนกับนิสิตชาวต่างประเทศ เอกสารประกอบการสอนควรใช้ภาษาไม่น้อยกว่า 3 ภาษา ซึ่งเอื้อต่อการเรียนรู้ของนิสิต อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาทักษะด้านภาษาให้แก่ผู้สอนเอง มิได้ให้นิสิตปรับตัวด้านภาษาเข้ากับอาจารย์แต่เพียงฝ่ายเดียว แม้ว่าภาษาอังกฤษจะถูกบัญญัติไว้ในกฎบัตรให้เป็นภาษาทางการของอาเซียน และกำหนดให้ใช้เพื่อสร้างเสริมทักษะภาษาอาเซียนแก่นิสิตของมหาวิทยาลัย

มหาจุฬารามราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ผ่านรูปแบบที่หลากหลาย เช่น เอกสารประกอบการเรียน 3 ภาษา กิจกรรมภาษาอาเซียนสัปดาห์ละ 1 ครั้ง การบันทึกปัญหาภาษาอาเซียนที่นิสิตยังสับสน ฯลฯ การวิจัยกับการเรียนการสอนก็ควรมีการพัฒนาต่อยอดเช่นเดียวกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างเสริมทักษะภาษาอาเซียนในรายวิชาระยะภาคภาษาอังกฤษแก่นิสิตสาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางแก้ไขปัญหาการขาดทักษะภาษาอาเซียนแก่นิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาทักษะการใช้ภาษาอาเซียนของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา
2. เพื่อพัฒนาชุดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนของนิสิต
3. เพื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนของนิสิต

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี แบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ **ขั้นตอนที่ 1** ศึกษาวิเคราะห์ความพึงพอใจการใช้ชุดวิชาการเรียนการสอนเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวิธีดำเนินการดังนี้

ประชากร ได้แก่ นิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ ชั้นปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 27 รูป/คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้ชุดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนของนิสิต ได้มาโดยการศึกษาตำราเอกสาร แบบสอบถามจากเอกสารงานวิจัยใกล้เคียงเพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบกำหนดให้ตอบ (Multiple Choice) ตอนที่ 2 ความพึงพอใจในการใช้ชุดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนของนิสิต ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และตอนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด (Open - ended Form) ให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ กำหนดกรอบข้อคำถามสำหรับแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความพึงพอใจในการใช้ชุดชุดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 2 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัย 1 คน ประเมินหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป เป็นข้อคำถามที่ใช้ได้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ที่กำหนดเกณฑ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามไว้ที่ระดับ 0.70 ขึ้นไป ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยนัดหมาย และประสานงานการเก็บข้อมูล นำแบบสอบถามที่เก็บคืนมาได้ จำนวน 27 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 มาตรวจความถูกต้อง ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำแบบสอบถามตอนที่ 1 สภาพปัจจุบัน ปัญหาทักษะการใช้ภาษาอาเซียนของนิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา วิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหาแบบสอบถามตอนที่ 2 ความพึงพอใจการใช้ชุดวิชาการเรียนการสอนเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ใช้การหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) แปลความหมาย โดยนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจการใช้ชุดการเรียนการสอนเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.92 ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาทักษะการใช้ภาษาอาเซียนของนิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

แหล่งข้อมูล คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview) แบบเจาะจง โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 8 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรการเรียนการสอน จำนวน 1 คน อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน และนักศึกษาจำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

การสร้างเครื่องมือ สร้างเครื่องมือโดย ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยการนำผลการศึกษาศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาทักษะการใช้ภาษาอาเซียนของนิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา มาเป็นตัวกำหนดกรอบแนวคิด ครอบคลุมเนื้อหาการเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนของนิสิต การตรวจสอบและหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ โดยนำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ 2 คน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัย 1 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (Index of Item Objective Congruence, IOC) ทั้งนี้แบบสัมภาษณ์มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 8 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรการเรียนการสอน จำนวน 1 คน อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน และนักศึกษาจำนวน 5 คน ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล และนำข้อมูลจากที่ได้จากการสัมภาษณ์มาแยกประเด็นตามแต่ละประเด็น แล้วนำมาเปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่างของผู้สัมภาษณ์แต่ละคน ก่อนจะนำข้อมูลนั้นไปวิเคราะห์ และสรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การสร้างเสริมทักษะภาษาอาเซียนของนิสิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา พบว่า

1. สภาพปัจจุบัน ปัญหาทักษะการใช้ภาษาอาเซียนของนิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา มีลักษณะรายวิชาที่แบ่งปลีกย่อยตามเนื้อหา ด้านบริหารการศึกษา การจัดการเรียนการสอนมีชั่วโมงทับซ้อนรายวิชาอื่น ๆ ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนไม่ต่อเนื่องเหมือนการจัดการเรียนการสอนภาษาอาเซียนของสถานศึกษาอื่น ๆ ด้านบุคลากรผู้สอนมีจำกัดและต้องรับผิดชอบสอนรายวิชาอื่น ๆ ด้วย จึงไม่สามารถทุ่มเทให้การสอนภาษาอาเซียนได้เต็มเวลา บุคลากรส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่อาเซียนอย่างเพียงพอ ยังขาดความเข้าใจในวิธีการนำองค์ความรู้อาเซียนมาบูรณาการในชั้นเรียน บุคลากรบางส่วนขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อีกทั้งโครงการอบรมและพัฒนาครูเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนยังมีน้อยและไม่ต่อเนื่อง ด้านผู้เรียน พบปัญหาด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ การขาดโอกาสในการฝึกปฏิบัติจริงกับชาวต่างชาติ ทำให้ไม่ค่อยกล้าพูด

ภาษาอังกฤษ และไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงทำให้ขาดความสนใจ ด้านสถานที่เรียน มีความพร้อมรองรับการจัดการเรียนการสอนได้ดี ด้านการบริหารจัดการ สถานศึกษา ยังขาดสื่อ อุปกรณ์ หนังสือเรียนเกี่ยวกับอาเซียน วิทยากรผู้ให้ความรู้และพัฒนาครูผู้สอนให้สามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนได้ นโยบายพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนยังขาดความชัดเจน ด้านสื่อและการเรียนการสอน ด้านสื่อนิยมใช้เอกสารประกอบการจัดการเรียนการสอนที่มีอยู่ทั่วไปทั้งในหนังสือ สื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งสื่อในโซเชียลมีเดีย บางสื่อไม่สอดคล้องกับช่วงเวลาจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะลักษณะคำอธิบาย การนำเสนอภาษาอาเซียนบางครั้งไม่สอดคล้องกับบริบทพื้นฐานผู้เรียนที่ไม่เคยผ่านการเรียนอาเซียนพื้นฐานมาก่อน และด้านการเรียนการสอนมีผลอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ด้านการวัดผลและการประเมินผลมีการวัดความจำรูปแบบเดียว ด้านงบประมาณ ยังขาดงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาการจัดการเรียนภาษาอาเซียนที่สอดคล้องกับบริบทผู้เรียน

ข้อมูลการให้สัมภาษณ์ “การจัดการเรียนการสอนภาษาอาเซียนจำเป็นต้องมีครูผู้สอนที่มีทักษะความรู้ความเข้าใจและมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแบบอย่างด้านการใช้ภาษาให้แก่ผู้เรียน สร้างสื่อการสอนและวิธีการสอนที่น่าสนใจ สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น อยากที่จะเรียนรู้และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ” (จิตรี พงษ์สาคร, 2564)

2. การพัฒนาชุดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนแก่นิสิตต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ โดยการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ตามความต้องการของผู้สอนและผู้เรียน โดยภายในเอกสารประกอบการสอนที่ผลิตขึ้น ประกอบด้วยเนื้อหาแบ่งออกเป็น 8 บท คือ

- บทที่ 1 Present Simple Tense
- บทที่ 2 Present Continuous Tense
- บทที่ 3 Present Simple VS Present Continuous Tense
- บทที่ 4 Present Perfect Tense
- บทที่ 5 Past Simple Tense
- บทที่ 6 Past Continuous Tense
- บทที่ 7 Past Perfect Tense
- บทที่ 8 Past Perfect Continuous Tense

จากชุดการเรียนรู้การสอนเพื่อเสริมสร้างภาษาอาเซียนทั้ง 8 บท มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ประจำทุกบทที่ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีการปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมกับช่วงเวลาการจัดการเรียนการสอนที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้

นิสิตสามารถทำคะแนนเฉลี่ยของกิจกรรมรายบทในชุดการเรียนรู้การสอนได้สูงขึ้น นอกจากนี้ จากผลการเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนทั้ง 8 บท พบว่านิสิตสามารถทำคะแนนแบบทดสอบหรือกิจกรรมรายบทตั้งแต่บทที่ 1 ถึงบทที่ 8 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนทุกบทอาจเนื่องมาจากลักษณะของเนื้อหาบทเรียนและแบบกิจกรรมท้ายบทที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นสอดคล้องกัน จึงสรุปได้ว่า ชุดการเรียนรู้การสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนทั้งในด้านเนื้อหา และแบบทดสอบหรือกิจกรรมรายบท อีกทั้งยังทำให้นิสิตสามารถประเมินผลการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามศักยภาพ จึงมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก

3. ความพึงพอใจของนิสิตที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การสอนเสริมสร้างภาษาอาเซียนแก่นิสิต

ตารางที่ 1 ความพึงพอใจของนิสิตที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การสอนเพื่อเสริมสร้างภาษาอาเซียนแก่นิสิต

รายการ	μ	σ	แปลผล
1. เนื้อหาถูกต้องสอดคล้องกับหลักสูตร	3.76	0.79	มาก
2. เนื้อหายากง่ายพอเหมาะกับนิสิต	4.00	0.79	มาก
3. เนื้อหามีความสั้นยาวพอเหมาะกับเวลาความสนใจ	3.42	0.77	มาก
4. เนื้อหาส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ	3.79	0.70	มาก
5. กิจกรรมส่งเสริมการใฝ่รู้ใฝ่เรียน	4.06	0.75	มาก
6. ถูกต้องตามหลักภาษา	3.97	0.77	มาก
7. ใช้ศัพท์เหมาะสมกับผู้เรียน	3.88	0.78	มาก
8. สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.09	0.63	มาก
9. ช่วยพัฒนาความคิดและสติปัญญา	3.79	0.78	มาก
10. ขนาดรูปเล่มกะทัดรัด	3.94	0.83	มาก
11. ชื่อ เนื้อหาดี ดึงดูดความสนใจ	3.84	0.79	มาก
12. ภาพ/แผนภูมิ ประกอบน่าสนใจ	4.00	0.71	มาก
รวมเฉลี่ย	3.92	0.76	มาก

จากตารางที่ 1 ความพึงพอใจของนิสิตที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้การสอนเพื่อเสริมสร้างภาษาอาเซียนแก่นิสิต พบว่า โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.92$,

$\sigma = 0.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ($\mu = 4.09$, $\sigma = 0.63$) รองลงมา คือ กิจกรรมส่งเสริมการใฝ่รู้ใฝ่เรียน ($\mu = 4.06$, $\sigma = 0.75$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เนื้อหาถูกต้องสอดคล้องกับหลักสูตร ($\mu = 3.76$, $\sigma = 0.79$)

อภิปรายผล

1. สภาพปัจจุบัน ปัญหาทักษะการใช้ภาษาอาเซียนของนิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ปัญหาและอุปสรรคในการศึกษาการเรียนการสอนภาษาอาเซียนของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ด้านหลักสูตรมีลักษณะแบ่งย่อย ๆ ตามเนื้อหา ด้านบริหารการศึกษามี การจัดการเรียนการสอนมีชั่วโมงที่ซ้อนรายวิชาอื่น ๆ ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนไม่ต่อเนื่องเหมือนการจัดการเรียนการสอนภาษาอาเซียนของสถานศึกษาอื่น ๆ ด้านบุคลากรผู้สอนมีจำกัดและต้องรับผิดชอบสอนรายวิชาอื่น ๆ ด้วย จึงไม่สามารถทุ่มเทให้การสอนภาษาอาเซียนได้เต็มเวลา บุคลากรส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับการพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่อาเซียนอย่างเพียงพอ ยังขาดความเข้าใจในวิธีการนำองค์ความรู้อาเซียนมาบูรณาการในชั้นเรียน บุคลากรบางส่วนขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อีกทั้งโครงการอบรมและพัฒนาคู่มือเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนยังมีน้อยและไม่ต่อเนื่อง ด้านผู้เรียน พบปัญหาด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ การขาดโอกาสในการฝึกปฏิบัติจริงกับชาวต่างชาติ ทำให้ไม่ค่อยกล้าพูดภาษาอังกฤษ และไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงทำให้ขาดความสนใจ ด้านสถานที่เรียน มีความพร้อมรองรับการจัดการเรียนการสอนได้ดี ด้านการบริหารจัดการ สถานศึกษา ยังขาดสื่อ อุปกรณ์ หนังสือเรียนเกี่ยวกับอาเซียน วิทยากรผู้ให้ความรู้และพัฒนาคู่มือผู้สอนให้สามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อรองรับประชาคมอาเซียนได้ นโยบายพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนยังขาดความชัดเจน ด้านสื่อและการเรียนการสอน ด้านสื่อนิยมใช้เอกสารประกอบการจัดการเรียนการสอนที่มีอยู่ทั่วไปทั้งในหนังสือ สื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งสื่อในโซเชียลมีเดีย บางสื่อไม่สอดคล้องกับช่วงเวลาจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะลักษณะคำอธิบาย การนำเสนอภาษาอาเซียนบางครั้งไม่สอดคล้องกับบริบทพื้นฐานผู้เรียนที่ไม่เคยผ่านการเรียนอาเซียนพื้นฐานมาก่อน และด้านการเรียนการสอนมีผลอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ด้านการวัดผลและการประเมินผลมีการวัดความจำรูปแบบเดียว ด้านงบประมาณ ยังขาดงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาการจัดการเรียนภาษาอาเซียนที่สอดคล้องกับบริบทผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธาพันธ์ โพธิ์ธีรโรจน์ ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า สภาพปัญหาการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามว่า อาจารย์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีปัญหาการเข้าสอนให้ตรงตามเวลาในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีปัญหาความพร้อมด้านภาษาอังกฤษในระดับมากและมีค่าเฉลี่ยรองลงมา และมีสภาพปัญหาการสอนตามวิธีธรรมชาติ คือการสอนเป็นภาษาอังกฤษ (Direct Method) ในระดับปานกลางและมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (เมธาพันธ์ โพธิธิโรจน์, 2560) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุวดี จิตโกศล ที่ได้ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอาเซียนในระดับอุดมศึกษา เพื่อรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า นักศึกษามีความสนใจและตระหนักถึงการรวมตัวของประเทศต่าง ๆ สู่อารมณ์เป็นประชาคม การเรียนรู้ของนักศึกษายุคใหม่จำเป็นต้องปรับทั้งกระบวนการเรียนรู้ ปรับทัศนคติที่ การปรับกระบวนการเรียนรู้นักศึกษาใหม่ควรเป็นไปอย่างมีเป้าหมายอย่างคนรู้เท่าทันสถานการณ์ การสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ต่างวัฒนธรรมได้และเรียนรู้ประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน พร้อมทั้งสร้างโอกาสเรียนรู้ภาษาต่างประเทศต้องเพิ่มทักษะทางด้านภาษาอังกฤษให้มากขึ้นให้สามารถสื่อสารได้เป็นอย่างดี (ยุวดี จิตโกศล, 2559)

2. การพัฒนาชุดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนแก่นิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา เป็นชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่มย่อย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกคิด ตัดสินใจ และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในการเรียนรู้ รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อตนเองและ เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ชุดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างภาษาอาเซียนทั้ง 8 บท มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ประจำทุกบทที่ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีการปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมกับช่วงเวลาที่มีมหาวิทยาลัยกำหนดไว้ สอดคล้องกับ ยุวดี อยู่สบาย และคณะ ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้ฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน แล้วพบว่า ชุดการเรียนรู้นั้นต้องสร้างตามขั้นตอน ครอบคลุมกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการกำหนดส่วนประกอบของชุดการเรียนรู้ที่ชัดเจน และเป็นไปตามลำดับ จึงจะช่วยให้ผู้เรียนปฏิบัติได้ตามขั้นตอนอย่างเข้าใจและบรรลุจุดประสงค์ของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (ยุวดี อยู่สบาย และคณะ, 2563)

3. ความพึงพอใจของนิสิตที่เรียนด้วยชุดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างภาษาอาเซียน โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความรู้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รองลงมา คือ กิจกรรมส่งเสริมการใฝ่รู้ใฝ่เรียน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เนื้อหาถูกต้อง

สอดคล้องกับหลักสูตร สอดคล้องกับ อรอุมา ทิพย์สุวรรณ ที่ได้ศึกษาเรื่อง ชุดการสอนตาม กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา เรื่อง มรดกไทย-มรดกโลก สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ และพบว่า นักศึกษาชาวต่างชาติมีความพึงพอใจต่อชุดการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตาม กลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา เรื่อง มรดกไทย-มรดกโลก สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ อยู่ในระดับ มากที่สุด (อรอุมา ทิพย์สุวรรณ, 2559) และสอดคล้องกับ กัลยา พ่วงไป ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความ พึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นอกเวลาด้วยตนเอง แล้วพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในภาพรวมต่อการเรียนการสอนด้วย ชุดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้าน สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านการจัดการมีความพึง พพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านสถานที่ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านการวัดและประเมินผล มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ด้านบุคลากร มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และด้านผลการ เรียนรู้ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก (กัลยา พ่วงไป, 2561)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเรื่อง การสร้างเสริมทักษะภาษาอาเซียนของนิสิต มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา พบว่า เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการ พัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการเรียนการสอนภาษาอาเซียนหรือภาษาอังกฤษซึ่ง เปิดโอกาสให้นิสิตได้คิด อ่าน เขียน พูด - ฟัง และฝึกปฏิบัติอย่างมีอิสระมีการประเมินผลงาน ตามสภาพจริงพร้อมหลักฐาน ผู้เรียนเห็นว่ากิจกรรมเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนในด้านการ อ่าน เขียน พูดและฟังทำให้รู้แนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองผู้สอนได้มีการติดตาม งานของนิสิตอย่างใกล้ชิดและคอยให้คำแนะนำเมื่อเกิดปัญหา มีข้อเสนอแนะคือ ควรมีการ วางแผนกลยุทธ์และแผนพัฒนาอัตรากำลังของบุคลากร การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน การพัฒนาความรู้ ความสามารถของบุคลากรด้านการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ควรมีการ กำหนดนโยบายการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอาเซียนในสถาบันอุดมศึกษาให้มีความชัดเจน และเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น ควรพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และกำหนดมาตรฐานการวัด สมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของบัณฑิต รวมถึงการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยี สารสนเทศให้ได้มาตรฐาน มีการสร้างเครือข่ายเสริมสร้างทักษะภาษาอาเซียนแก่นิสิต กลุ่ม ศิษย์เก่าต่างชาติ องค์กรจิตอาสาภาษาอาเซียน มีงบประมาณสนับสนุนด้านการเสริมสร้าง ทักษะภาษาอาเซียนแก่อาจารย์ นิสิต การจัดทำแผนงาน กิจกรรม ในรูปแบบของโครงการให้ เครือข่ายองค์กรจิตอาสาอย่างต่อเนื่อง ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมคือ ควรศึกษาโดยสร้างรูปแบบจำลองการเสริมทักษะภาษาอาเซียนแก่นิสิตของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช วิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

เอกสารอ้างอิง

- กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2556). ASEAN Mini Book, (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: Page Maker.
- กัลยา พ่วงไป. (2561). ความพึงพอใจของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกเวลาด้วยตนเอง. นครปฐม: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิตรี พงษ์สาคร. (6 พฤศจิกายน 2564). สภาพการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (พระครูบรรพตภาวนาวิธาน, ผู้สัมภาษณ์)
- ญาณิศา สงวนวงศ์. (2563). แอปพลิเคชัน ภาษาอะไรก็ได้. อุทัยธานี: โรงเรียนลานสักวิทยา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สุริยวิทยาสาน.
- พระธรรมสุธี. (2563). พระสงฆ์ และประชาชนเกือบครึ่งหมื่นเข้าร่วมงานมหกรรมอาเซียนอย่างยิ่งใหญ่. เรียกใช้เมื่อ 15 ตุลาคม 2564 จาก http://information.mcu.ac.th/news_in.phpID=10945
- พระพรหมบัณฑิต. (2563). พระสงฆ์ และประชาชนเกือบครึ่งหมื่นเข้าร่วมงานมหกรรมอาเซียนอย่างยิ่งใหญ่. เรียกใช้เมื่อ 15 ตุลาคม 2564 จาก http://information.mcu.ac.th/news_in.phpID=10945
- ไพวรรณ ปุริมาต. (2563). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา.
- เมธาพันธ์ โพธิ์ธีโรจน์. (2560). การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร, 5(1), 47-56.
- ยุวดี จิตโกศล. (2559). การเตรียมความพร้อมด้านภาษาอาเซียนในระดับอุดมศึกษาเพื่อรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จังหวัดอุบลราชธานี. วารสารวิชาการศรีปทุม, 12(1), 167-199.
- ยุวดี อยู่สบาย และคณะ. (2563). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู คณะศึกษาศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี, 16(4), 133-141.
- อรอุมา ทิพย์สุวรรณ. (2559). ชุดการสอนตามกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษา เรื่อง มรดกไทย-มรดกโลก สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ. วารสารนานาชาติ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 6(3), 90-112.